

I henhold til § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut anmoder jeg Naalakkersuisut om at besvare følgende spørgsmål:

Spørgsmål:

- 1. Det er nu godt et halvt år siden, at Naalakkersuisut i sin besvarelse af § 37 spørgsmål 121/2016 lovede at opfordre Kalaallisuuliornermik Ilinniarfik til, at igangsætte kurser i Tasiilaq og, at opfordre Kommuneqarfik Sermersooq til, at undersøge mulighederne for at finde egnede faciliteter hertil. Har Naalakkersuisut rettet henvendelse som lovet, og hvilke svar har Naalakkersuisut i så fald modtaget?**
- 2. Kalaallisuuliornermik Ilinniarfik modtager en årlig finanslovsbevilling på omkring 2,7 millioner kr. Hvor stor en driftsbevilling vil skulle afsættes, hvis man skulle etablere en tilsvarende selvstændig østgrønlandsk nationaldragtskole i Tasiilaq? Vil bevillingsbehovet være af omtrent samme størrelse?**
- 3. Vil det være muligt at leje lokaler i Tasiilaq til en sådan skole, eller må der påregnes at være anlægsudgifter forbundet med etableringen – og hvor store må anlægsudgifterne i givet fald påregnes at være?**

(Medlem af Inatsisartut Laura Tàunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Vi bærer vore nationaldragter med stolthed. Vi beundrer deres skønhed og det fine håndværk; den omhu, dygtighed og kærlighed, de er frembragt med. Vore nationaldragter er en del af den grønlandske identitet og kultur, som vi alle ønsker at værne om og bevare. Håndværket, kunsten at sy en nationaldragt bør ikke gå i glemmebogen, men gives videre til nye generationer.

Dette er vel også baggrunden for, at vi i sin tid etablerede Kalaallisuuliornermik Ilinniarfik i Sisimiut.

Nordgrønland og Østgrønland har sine egne versioner af nationaldragten. Det gælder både kvindedragten og mandsdragten. Dem kan man også lære at sy på Kalaallisuuliornermik Ilinniarfik – det er i hvert fald min forståelse. Men hvor mange østgrønlandere har indtil videre uddannet sig på Kalaallisuuliornermik Ilinniarfik i Sisimiut? Hvor mange har i praksis mulighed for det? Spørgsmålet er, om kendskabet til, hvordan man syr en østgrønlandsk nationaldragt, i længden kan bevares, uden lokale oplæringsmuligheder.

I den forbindelse bør det heller ikke overses, hvor stort et behov Østgrønland har for lokale uddannelse-, beskæftigelses- og erhvervsudviklingsmuligheder.

Østgrønland har rige traditioner for kunsthåndværk, men desværre kun meget begrænsede lokale uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder. Etablering af en nationaldragtskole i Tasiilaq kunne udgøre et lille, men værdifuldt bidrag til at fremme den lokale beskæftigelse og at bygge videre på de håndværksmæssige traditioner, som i generationer har kendetegnet Østgrønland.

Det er derfor mit håb, at der kan skabes interesse og velvilje for etablering af en østgrønlandsk nationaldragtskole i Tasiilaq.